

върху Отца и Сина и Светаго Духа е дълбоко учение. Каква е тази наука? Често вие изговаряте тия думи „Отецъ, Синъ и Свети Духъ“, по какъвъ смисълъ иматъ тия думи за васъ? Тѣ ще иматъ смисълъ за васъ, само когато могатъ да произведатъ извѣстенъ ефектъ. Когато държитѣ една кибритена клѣчка, никога не може да опитате нейната сила, ако не умѣете да я запалитѣ; само когато я запалитѣ, можете да усѣтитѣ нейната сила. И възкресението ще бѣде прѣдмѣтъ неизвѣстенъ за васъ, ако вие не запалите тази дума като кибрита — да произведе въ вашия умъ и въ вашето сърце свѣтлина, или ако я не посѣте като сѣме — да изникне, да видите плода ѝ. Доста е въ живота на човѣка да има двѣ или само една такава дума, която да разбере както трѣбва, и той ще стане гений; когато разбере двѣ такива думи, човѣкъ става светия, разбере ли три, той ще стане едно съ Исуса Христа. Тѣй, въ всѣки езикъ който говоримъ, има думи, които, като ги разберемъ, добиватъ за насъ магиченъ смисълъ. Мойсей, когато дигна своя жезълъ при Червеното море, изрече една дума, и то се раздѣли. И Христосъ, когато бѣ прѣдъ гроба нѣ Лазара, и дигна очи нагорѣ, каза само една дума — „Лазаре, излѣзь изъ гроба!“ И въ началото Господъ рече само една дума, и свѣтътъ стана. Ние знаемъ да говоримъ и пишемъ правилно, граматически — съ запетаитѣ и точкитѣ му, съ въпросителнитѣ и възклицателнитѣ му. Разискваме много философски въпроси, но не знаемъ какъ да наредимъ живота си. Ние приличаме на онзи философъ, който излѣзълъ да се разхожда по морето и въ р а з г о в о р ѣ